

„Allerede ved Forsvarslovenes Behandling i 1909 udtalte jeg, at Militærudgifterne vilde blive betydelig større end forudsat ved de i Lovene opgivne Summer.

For at faa Rede paa, hvad der hidtil er foretaget i Henhold til de vedtagne Forsvarslove, foranledigede Socialdemokratiets Medlemmer i Finansudvalget, at der sidste Efteraar til Forsvarsministeren blev afsendt Forespørgsel, hvori man udbad sig en skriftlig Fremstilling af, hvad der hidtil i Henhold til de vedtagne Forsvarslove er foretaget og anvendt i Retning af Arealerhvervelser, Materialanskaffelser, Ordning af Garnisonsforhold m. v.

Finansudvalget har modtaget Oplysninger i disse Retninger, men om disses Indhold har jeg i Øjeblikket ingen Ret til at udtale mig. Kun saa meget tør jeg udtale, at den modtagne Skrivelse vil blive aftrykt i Finansbetænkningen og dermed blive tilgængelig for Offentligheden.

At Udgifterne ved Omordningen af Garnisonsforholdene og særlig ved Overflytning af fynske og jyske Troppeafdelinger til sjællandske Byer ville blive meget betydelige, siger sig selv.

Da Forsvarslovene intet indeholde om disse forøgede Garnisonsudgifter, maa Sagen selvfølgelig komme til Forhandling paa Rigsdagen. At Ministeriet paa egen Haand udenom Rigsdagen vil ordne denne Sag og afslutte bindende Kontrakter med en Række sjællandske Købstæder om Opførelse af Kaserner, Sygehuse, Anlæg af Øvelsespladser m. m., anser jeg for udelukket. Sagens forfatningsmæssige saavel som dens finansielle Side maa absolut finde sin Ordning gennem Rigsdagen.

Yderligere Udtalelser om dette meget vigtige Spørgsmaal anser jeg mig ikke berettiget til at fremsætte i Øjeblikket, men Sagen vil sikkert til Finanslovens anden Behandling give Anledning til udførlig Omtale.

Det er det, jeg har sagt, og det er det, jeg har ment at burde sige for at retlede Befolkningen. Jeg synes, at det, navnlig efter den Fremstilling, der var given i „Politiken“, var nødvendigt, at man udtalte sin Opfattelse af den Sag. Jeg kendte den meget godt fra det Øjeblik, Forsvarsministeren var i Finansudvalget. Det træffer sig nemlig saa heldigt, at jeg selv har taget udførligt Referat af det, den højtærede Minister udtalte, og min Partifælle ved Siden af, det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), har ligeledes taget et Referat. Ved at sammenholde disse to finde vi, at

vore Referater ere fuldstændig overensstemmende, saa vi have ikke taget fejl paa noget Punkt, og vi have været fuldstændig vidende om, hvad denne Sag drejede sig om. Og det viser sig ogsaa, da Sagen bliver trykt og overgivet os, at vor Opfattelse fra Ministerkonferencen er fuldstændig rigtig.

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) udtalte, at jeg har Regeringens Fortrolighed. Det har jeg ikke. Ikke i mindste Maade, hverken Regeringens eller Regeringstilhængernes Fortrolighed i denne Sag. Jeg kan føje til, at de Herrer have heller ikke min. I politisk Henseende har jeg ingen fortrolige udenfor mine egne Partifællers Kreds. Ganske vist er jeg noget overrasket i den sidste Tid ved al den Tak, der ydes mig. Det er noget, der er meget uvant for mig. Jeg vil dog sige til de Herrer, at det skal ikke have nogen som helst Indflydelse paa mig, og at jeg i den Henseende maaske har det ligesom Katten, der godt kan lade sig klappe, men alligevel altid har Klørne parate.

Birch: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte sin Forbavelse over, at ikke bl. a. jeg som Repræsentant for Nyborg havde taget Ordet i Garnissionsagen. Grunden dertil er den, at jeg ikke nærer noget Ønske om yderligere at vidtløftiggøre de Forhandlinger, der her føres om Finansloven, ved at indblande Ting, der ikke høre herhen. Forholdet med Hensyn til Garnisonerne paa Fyn er for saa vidt bestemt ved Forsvarslovene, og hvad enten den Ordning, der er paatænkt fra militær Side, eller den Ordning, der er foreslaet fra Nyborgs Side, føres igennem, vil det ikke i nævneværdig Grad gribe ind i finansielle Forhold. Det er Anledningen til, at jeg ikke har rørt ved Forholdet her, og en Anledning mere er den, at jeg ligesom den By og Kreds, jeg repræsenterer, fremdeles nærer absolut Tillid til, at den højtærede Forsvarsminister vil vide paa retfærdig og billig Maade at afveje de Forestillinger, der maatte fremkomme fra militær Side, med de overordentlig alvorlige Forhold, det her drejer sig om for Nyborgs Vedkommende.

Rode: Da jeg i Gaar omtalte det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), medens han var fraværende, fandt jeg mig forpligtet til at oplyse, at han til mig havde sagt, at han ikke vedstod det Referat, der var